Per què Winton va viure 106 anys?

written by Ramón Flecha | 5 d'April de 2024

Com van influir en la duració i qualitat de la seua vida tant l'acció bona que va realitzar en 1938-39 com el seu reconeixement a partir de 1988? Malgrat els molts estudis ja existents, encara és impossible saber amb exactitud les causes de per què algunes persones tenen una duració i qualitat de vida molt superiors a la mitjana; és impossible aïllar les innombrables variables existents. Qui vulga vore el que va fer, pot fer clic en este vídeo, especialment a partir del minut 10.03.

Sobre el que sí que hi ha ja moltes evidències científiques (provisionals, com totes) és sobre actuacions que en moltes persones influïxen negativament (com fumar o patir violència) i altres que influïxen positivament (com cuidar les relacions basades en l'amistat i l'amor). Va poder influir positivament en la vida de Winton l'acció bona que va realitzar en 1939? Va poder influir també l'amistat que va tindre a partir de 1988 amb quasi la meitat de les persones a les quals va salvar la vida quan estaven en la seua infància? Les evidències són claríssimes, que l'amor que compartixen moltes parelles fomenta la duració i la qualitat de la vida, i el que Nicholas Winton va compartir amb Grete segur que va influir moltíssim. Hi ha també evidències, encara no concloents, que les accions bones que generen reconeixement i amistat per sempre entre les

persones que les fan i les persones que les reben milloren la vida d'ambdues.

El reconeixement i les amistats que va viure Winton, a partir de quan Grete el va animar a no continuar mantenint en privat el que va fer, van millorar la seua vida. Però no sempre és així. És important saber que "sempre hi haurà qui mai et perdonarà que li hages ajudat"; també és important saber que hi ha persones a les quals la gelosia ètica les porta a intentar llevar atractiu als qui saben que fan accions millors que les seues, en lloc de gaudir que hi haja persones bones. Eixa tòxica conseqüència no desitjada d'algunes accions bones està hui molt fomentada per missatges en els mitjans, les xarxes socials i fins i tot en els centres educatius que menyspreen allò que és bo com a avorrit, cursi, no desitjable i fins i tot com a disfressa del pitjor, mentres que presenten allò dolent com a divertit, interessant, desitjable i ho disculpen amb expressions com que "tothom té de tot" o "el món no es dividix en bons i dolents".

És molt clar que les accions que milloren el món i les nostres pròpies vides són les accions bones, i que estes es fomenten dotant d'atractiu, desig, valoració i reconeixement a eixes accions i als qui les protagonitzen. Això és el que fan els qui són prou intel·ligents per a fer la millor educació, col·laborant així en el millor dels mons possibles i millorant i allargant així les vides dels seus estudiants i les seues pròpies vides, incloent-hi les de les persones que compartixen les seues relacions més properes.

[Imatge: Unsplash – Wikipedia – nytimes.com]